

delo, slovanske hvaležnosti dostojno. — Prvi del Pypinove knjige preložen je uže na nemški jezik: „Geschichte der slavischen Literaturen von A. N. Pypin u. V. D. Spasovič nach der zweiten Auflage aus dem Russischen übertragen von Trautgott Pech, autorisirte Ausgabe, I. Bd. Leipzig, F. A. Brockhaus, 1880, velika 8°, X., 586 str. Cena knjigi je 11 mark ali 6 gld. 60 kr. in dobiva se tudi v Ljubljani pri Bambergu. Ker je prelagatelju pomagal znani lipski profesor Leskien, dober znatelj južnoslovanskih slovstev, iztrebljenih je iz nemškega prevoda več ne malih napak, ki se nahajajo še v ruskem originalu. Vsem omikanim, ki niso zmožni ruskega jezika, ta nemški prevod najtopleje priporočamo; sicer pa mislimo, da brez Pypina bodisi ruskega, bodisi nemškega ne bode možno prebiti nikomur, kdor se ozbiljno peča z literarno zgodovino in komur je sploh kaj ležeče na slovanskih slovstev razvoji. Lc.

Slovenski glasnik.

Slovensko slovstvo. Jezičnik. A. Jernej Kopitar. B. Matija Čop. C. Dr. France Prešern (sic). Spisal J. Marn. XVIII. leto. V Ljubljani natisnil in založil Rudolf Milic 1880, 8°, 60 strani. Cena 60 kr. Knjižica je ponatis iz lanskega „Učiteljskega Tovariša“ ter obseza kolikor toliko uže znane in objavljene, a jako pridno iz mnogih knjig in raznovrstnih novin zbrane doneske k životopisu Kopitarjevemu, Čopovemu in Prešernovemu, kajti životopisi to še niso, ker se pogreša pri njih vsaka organska zveza. In tudi ti jako pregledno sestavljeni životopisni doneski, ki bodo gotovo dobro došli vsem prijateljem slovenske slovstvene zgodovine, bili bi še večje uporabnosti, ako bi se gospod pisatelj v njih ogibal tistega nepotrebnega, posiljenega in — neslanega moralizovanja in tistega nestrpnega zadiranja in zbadanja na desno in na levo, katero nobednega ne boli in samo g. pisatelja smeši. Brez te nemale nedostatnosti obseza Jezičnik mnogo zanimivih stvari, a posebnega spomina vredno je to, da g. Marn trdi (str. 45.), da je nemški sonetni venec „Romeo und Julie“, ki je brez pisateljevega imena natisnen v 26. št. „Ilirskega Lista“ 1833. leta — Prešernov. Kaj pa, ko bi bil Ulepičev? Stvar je vredna ozbiljnega preiskovanja in premišljevanja. Tudi ta zasluga gre g. Marnu, da je s pomočjo vodiškega župnika g. Kajdiža dokazal, da je Kopitar porodil se 21. avgusta 1780. leta, a ne 23. avgusta, kakor se je do sedaj sploh mislilo in kakor tudi Kopitar sam trdi. Omenjati nam je še, da format, v kakeršnem izhaja „Učiteljski Tovariš“ in po njem „Jezičnik“, ni četverka, kakor misli in šteje tiskarnica-založnica, nego velika osmerka in da tedaj knjižica ne obseza osem pol ampak samo štiri. — „Koledar in dnevnik za leto 1881.“ zove se koledar, ki ga je v žepnej obliki izdal in založil tiskar J. Krajec v Novem mestu. Ta koledar ima spredaj vse koledarske stvari, za njimi pa dnevnik, to je, vsakemu mesecu je dodano po 16 listkov belega papirja za vsakdanje zapiske. Koledar trdo vezan stane 80 kr. v bukvarnicah. — Knjižice

„Tisoč in ena noč“, ki jo tudi tiska in zalaga Krajec, prišel je uže 8. snopič na dan. — „Slovenski Pravnik“, št. 1. leto I. V Ljubljani 1881, 8°. 32 str. izdaje in ureduje dr. Alfons Moschè, tiska „Narodna tiskarna“. Tako je ime novemu pravoslovnemu listu slovenskemu, ki bode po dve poli obsežen izhajal vsakega meseca 15. dan. Prva številka prinesla je te zanimive in raznovrstne članke: Kaj hočemo? — O naših pravnih reformah. — Pridržanje samostalnega preganjanja kaznjivih dejanj v glavni obravnavi. — Prednost zastavne pravice hišnih posestnikov na pohišje najemnikov za najemščino pred starejšimi zastavnimi pravicami drugih upnikov. — Motenje v mirni posesti. — Sokrivda pri poboji. — Forum contractus in dokaz njegov. — Vknjižba servitut in realnih bremen. — Meja sodnikove oblasti v oficijoznem postopanju. — Ali so slovenske razsodbe sodnijam dovoljene ali ne? — Kolkovanje. — Raznosti. — Vabilo na naročbo. — Namen novemu listu je, kakor sam piše, z razgovori in z razpravami o pravo-znanstvenih razmerah in potrebah slovenski narod na isto bojišče popeljati, kjer se bije mirni boj za pravo in pravico, torej tudi za svobodo in omiko. Tako hoče pravnemu znanstvu koristiti in slovenskemu narodu do iste veljave pripomoči, katero po talentu svojih sinov in po večni pravici v obilni meri zasluži. Poleg tega bode zagovarjal tirjatev, da se slovenski jezik, kolikor moči, uvede v javno uradovanje. To so gotovo plemeniti nameni in ime gospoda urednika, znanega zagovornika in odličnega jurista nam je porok, da jih bode novi list tudi po možnosti izpolnjeval. „Slovenski Pravnik“ zasluži, da bi ga vsi slovenski juristi s pravoslovnimi članki in poročili in vsi slovenski domoljubi, ki imajo s pravosodjem posel in dotiko, z obilim naročevanjem izdatno podpirali. Naročnina znaša za vse leto 4, za pol leta 2, za četvrt leta 1 gld. ter se pošilja g. uredniku v Ljubljano, Frančiškanske ulice 8.

„Hrvatski Vjenac“, znani leposlovni tednik s podobami, ki izhaja v Zagrebu ter stane za vse leto po pošti 7 gld. najtopleje priporočamo vsem omikanim rojakom našim osobito vsem čitalnicam. V svojej zadnjelj številki prinaša jako dobrohotno pisan članek „Književni rad slovenski god., 1880.“, v katerem pohvalno omenja tudi naš list ter dostavlja: „Govoreči o Zvonu nemožemo mukom mimoiti po imenu nepoznatoga nam pjesnika, koji se sakriva za slovom X. Nu tkogod bio pravi je rodjeni pesnik, a Slovenci će se njime skorom moći i ponositi, jer u zadnje vrieme njegovi mu plodovi bivaju sve to ljepši i zreliji. Njegove pjesme tako ti se srdeca dojmlju, kako su iz srdeca nikle“. O g. Samostal, ^{in drugi pesniki} znanem iz Stritarjevega „Zvona“ piše: Osobito nas je zanio gospodin Samostal, koji je u samom narodu nabrao mnogo njezna cvieća te ga priredio u liepe male pričiće . . . . Za njimi bi se imali povesti svi mladi spisatelji, kojim se pruža sгода zalaziti u narod, ili koji su sami iz njega potekli, jer tim načinom čuva se mnogo poezije, a neizkusni početnici će mnogo prije uspjati, sledeć pučko pripoviedanje, nego da svoju maštu po kakovih god tudjih, često puti i nevaljanijh uzorih.“

Rad jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti knjiga LIV. izšla je te dni s to vsebino: Životopis kardinala Gjorgja Utiešenovića, prozvanoga Martinusiusa, od O. Utiečenovića. 2. O odnošajih medju republikom mletačkom i dubrovačkom od početka XVI stoljeća do njihove propasti (ostatak). 3. Ruski historik Sergij Mihajlović Soloviev. Nekrolog od dra. Fr. Račkoga. 4. Pravni život u spljetskoj občini od dra. J. J. Hančela. 5. Izvještaj tajnika dra. P. Matkovića o radu

jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti g. 1880. 6. Izvodi iz zapisnika jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti. 7. Darovane knjige.

Novejše ruske knjige. „Skazki Kota Murlyki“. Drugo izdanje z ilustracijami izvrstnih ruskih umetnikov. Kot Murlyka, to je J. P. Wagner, profesor prirodoznanstva na St. Peterburškem vsučilišči, ki se pa tudi z leposlovno literaturo peča, in je v teh uže drugič izdanih pripovedkah pokazal izvrsten poetičen talent. Dobiva se to delo v St. Peterburgu v knjigarni „Novago Vremeni“; knjiga po 2 rublja. — Dr. J. Strahôev. Sočinenija: Domašnj očaj (roman). Zakonnyj brak (roman). Pohody na dohody (povest), vse v 1 zv. Spb. 1881 c. 2 r. 50 k. — N. J. Naumov. V tihom omutê. Razkazy iz byta sibirskih krestjan. Spb. 1881. c. 2 r. 50 k. — Gončarov. Četyre očerka (Literaturnyj večer. Million terzanij. Zamétki o ličnosti Bělinskago. Lučse pozdno čem nikogda.) Spb. 1881 c. 2 r. — J. Jurgenson v St. Peterburgu izdava ruske opere za pevanje in glasovir. Dozdaj je na svetlo izdana M. Glinke znana opera: „Zizen za carja“ c. 8 r.

Urednikova listnica. G. M. M. v Z. Take kratke novice nam bodo vselej dobro došle. — G. J. T. na T. „Verske bajke na Dolenjskem“ so uže stavljene, a morali smo jih ta pot še odložiti. Hvala! — G. J. H. v Lj. „Novejša česka literatura“ tudi v tej številki še ni mogla priti na vrsto. — Gospodična M. S. na R. Svoje hvale ne moremo tiskati. — G. dr. J. V. na D. Prihodnjič! — Mnogim pesnikom: Prosimo potrpljenja! Kar je dobrega, pride o priliki v list; kar je slabega, molčé — v koš! — Gg. pisatelji znanstvenih člankov ustregli bi nam s kratkimi sestavki, da bi jih ne bilo treba preveč trgati. — Da bodo čestiti čitatelji láže umeli v denšnjem listu natisneno pesen „Slovénskimi svatom“, povemo jim v njé pojasnilo to: Pred več leti bil je znan ljubljanski trgovec povabljen v svate v svoj rojstveni kraj Konjice na Štajerskem, a ker ni utegnil sam priti, poslal je svatom spredaj natisnene zdravijce.

Listnica upravníštva. G. A. M—čič v Merniku: Vam bodemo pošiljali po dva iztisa. G. J. K—ner v Logateci; Fr. Pr.—k. in J. C—l v Lembahu; Gr. J—b v Trstu: Vam vsem se je prva številka odposlala; morala se je na potu zgubiti. Dopoljemo Vam jo zopet meseca februarja. Potrpíte prosimo! G. Gothard Pavletič v Gorici: Vaše naročnine nismo prejeli; reklamujtorej. Druga številka se Vam je odposlala; prvo dobite v teku meseca februarja. — G. M. S—bir, gimnazijalec v Mariboru: Vaša naročnina se je napačno zabelježila; sedaj je v redu vse; prva številka Vam doide meseca februarja. — G. B. B. v C. Pisma zastonjiko v mečemo brez razločka in usmiljenja v koš. Založniki niso Kalistri in tudi slovenski pisatelji niso dolžni samo tlako delati našemu listu. — Vsem gospodom reklamantom: Prvo številko dobite v teku meseca februarja, kadar se z nova natisne.

„LJUBLJANSKI ZVON“ stane vse leto 4 gld., pol leta 2 gld., četvrt leta 1 gld.
Naročnina pošilja se upravništvu v „Narodnej tiskarni“ v Ljubljani.

Založniki: J. Jurčič in drugovi. — Za uredništvo odgovoren: dr. I. Tavčar.

Tiska „Národna tiskarna“ v Ljubljani.